

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316200295
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5316200295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci žalobcu JUDr. Ladislava Ščuryho, advokáta so sídlom Mierová 1725, Čadca, IČO: 33 916 071, zastúpeného JUDr. Jozefom Pajerom, advokátom so sídlom Štúrova 1833, Čadca, IČO: 41 074 220 proti žalovanej C. T. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, toho času bytom O. D. XX, XXXX N., Schweitz, o zaplatenie 700,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9C/12/2016-122 zo dňa 24. 10. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., v ktorom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej sumy od 22. 04. 2017 do zaplatenia, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a v nadväzujúcom výroku IV. o výške nároku žalobcu 42,86 % proti žalovanej na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Vo výroku I., ktorým konanie sčasti zastavil a vo výroku III., ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutými, p o n e c h á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.
Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa § 144, § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej sumy od 20. 06. 2015 do zaplatenia zastavil (I.), podľa ust. § 24 ods. 1, 3 z. č. 586/2003 Z. z. o advokácii, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 724, § 517 ods. 2 OZ žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej sumy od 22. 04. 2017 do zaplatenia, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (II.), vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol (III.) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,86 % (IV.). Vychádzal z toho, že žalobca v konaní využil svoje dispozičné oprávnenie disponovať s podanou žalobou, ktorú čo do sumy 100,- eur spolu s úrokom z omeškania z uvedenej sumy zobrať späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť, preto konanie v tejto časti podľa ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil. Predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy 600,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej sumy od 20. 06. 2015 do zaplatenia z titulu nezaplatennej odmeny za žalobcom žalovanej poskytnutú právnu pomoc v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 5P/81/2013 a sp. zn. 4P/83/2013. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi žalobcom ako advokátom a žalovanou ako klientkou bola 18. 11. 2013 uzatvorená zmluva o právnej pomoci v uvedených konaniach, ktoré skutočnosti žalovaná nerozporovala, pričom uzatvorenie zmluvy preukazujú predložené plnomocenstvá zo dňa 18. 11. 2013 udelené žalovanou žalobcovi. Vzhľadom na uvedené medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah spravujúci sa ustanoveniami § 724 a nasl. OZ a zákona č. 586/2003 Z. z.,

obsahom ktorého bola povinnosť žalobcu poskytovať žalovanej v obidvoch súdnych konaniach právne služby a povinnosťou žalovanej za poskytnuté právne služby žalobcovi zaplatiť. Žalobca vyčíslil odmenu za 1 úkon právnej pomoci vo výške 100,- eur na základe dohody o výške odmeny obsiahnutej v zmluve z 18. 11. 2013, a to jej čl. II. posledný odsek, v ktorom je obsiahnutý záväzok žalovanej, že za 1 úkon právnej pomoci zaplatí sumu 100,- eur. Pokiaľ žalovaná poprela, že za 1 úkon právnej pomoci mala na základe zmluvy zaplatiť 100,- eur, keďže táto suma v čase uzavretia zmluvy v nej nebola uvedená a bola do nej dodatočne dopísaná, na preukázanie svojho tvrdenia žiadny relevantný dôkaz ani neoznačila, ani nepredložila., a preto svoje tvrdenie nepreukázala, pričom svoj podpis na zmluve žiadnym spôsobom nespochybnila. Možnosť dojednať si odmenu za poskytovanie právnych služieb upravuje § 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pričom takto dojednaná zmluvná odmena nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Prihliadnuc k okolnostiam prípadov, v ktorých žalobca žalovanej poskytoval právne služby, išlo o konania s medzinárodným prvkom, nakoľko manžel žalovanej je cudzím štátnym príslušníkom žijúcim mimo územia Slovenskej republiky, ktoré konania sa vyznačujú vyšším stupňom právnej náročnosti a zároveň s prihliadnutím k tomu, že uvedená odmena neprevyšovala v podstatnej miere tarifnú odmenu stanovenú vyhláškou bol toho názoru, že nie je rozporná ani s dobrými mravmi. Ďalej mal preukázané, že na základe zmluvy o právnej pomoci žalobca žalovanej poskytoval právnu pomoc do 15. 12. 2014, kedy žalovaná odstúpila od zmluvy o právnej pomoci. Z obsahu spisového materiálu 5P/81/2013 mal preukázané, že žalobcom boli vykonané úkony, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia 18. 11. 2013 a odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Čadca zo dňa 06. 03. 2014, ktoré vyhodnotil ako účelné, odôvodnené a vyúčtované v súlade s ust. § 13a ods. 1 písm. a/, c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Písomné podanie na súd zo dňa 20. 11. 2013, v ktorom žalobca oznámil súdu písomné udelenie plnomocenstva a žiadal o vytýčenie termínu pojednávania a vydanie rozkazu na plnenie vzhľadom na predmet konania, ktorým bol rozvod manželstva a úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode vyhodnotil nie ako úkon právnej pomoci, ale ako administratívny úkon, za ktorý nie je možné odmenu priznať. Preto právne služby vyhodnotil ako odôvodnené v rozsahu 200,- eur za 2 úkony právnej pomoci. Úkony právnej pomoci v konaní vedenom pod sp. zn. 4P/83/2013 vyhodnotil ako účelné, odôvodnené a vyúčtované v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za prípravu a prevzatie právneho zastúpenia z 18. 11. 2013, písomné podanie na súd zo dňa 20. 11. 2013, vyjadrenie k uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 4P/83/2013-16 - odstránenie väd návrhu zo dňa 03. 12. 2013, odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č.k. 4P/83/2013-43 zo dňa 14. 01. 2014, odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 4P/83/2013-52 zo dňa 18. 02. 2014 a úkon označený ako doplnenie odvolania zo dňa 17. 03. 2014 - doloženie listinných dôkazov zahrňujúceho aj vypracovanie rodičovskej dohody, keďže boli vyúčtované v súlade s § 13a ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky. Pokiaľ žalovaná v konaní namietala nárok na zaplatenie odmeny za úkon zo dňa 20. 11. 2013, t. j. písomné podanie na súd, a to oznámenie o prevzatí právneho zastupovania, s obranou žalovanej sa nestotožnil, pretože žalobca dopĺňal návrh na nariadenie predbežného opatrenia a ďalšie rozhodujúce skutkové tvrdenia, pre ktoré ho žiadal nariadiť. Z obsahu spisu vyplynulo, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podával v mene žalovanej ako matky iný právny zástupca, preto žalobca opis rozhodujúcich skutkových tvrdení v ňom obsiahnutých nemohol ovplyvniť a prináleží mu preto voči žalovanej odmena za tento úkon právnej pomoci, keďže bol učený na prospech žalovanej. Pokiaľ žalovaná ďalej namietala uplatnenú odmenu za úkon špecifikovaný ako doplnenie odvolania zo dňa 17. 03. 2014 - doloženie listinných dôkazov, z výpovede žalobcu vyplýva, že tento úkon zahŕňa v sebe aj ním vypracovanú rodičovskú dohodu, ktorú naformuloval, zabezpečil jej preklad do francúzštiny, a teda nejde o procesný, ale hmotnoprávny úkon, preto i za uvedený úkon zahrňujúci aj vypracovanie rodičovskej dohody žalobcom mu odmena podľa § 13a ods. 1 písm. i/ citovanej vyhlášky prináleží. Dôvodnosť a účelnosť úkonov, ktoré žalobca v mene žalovanej vykonal nehodnotil z pohľadu ustanovení § 255 a nasl. CSP, § 262 CSP, ale z hľadiska vzájomného právneho vzťahu žalobcu a žalovanej založeného zmluvou o právnej pomoci. Žalobcovi preto za služby právnej pomoci poskytnuté v uvedených konaniach prináleží odmena spolu vo výške 800,- eur a keďže žalovaná mu uhradila preddavok vo výške 300,- eur, ktorá skutočnosť medzi stranami nebola sporná, v tejto časti uplatnený nárok zanikol jeho splnením. pokiaľ žalovaná poukazovala na to, že žalobcovi uhradila aj ďalších 200,- eur, vykonaným dokazovaním, a to žalobcom predloženým príjmovým pokladničným dokladom bolo preukázané, že žalovaná uvedenú sumu uhradila na služby právnej pomoci v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. OR PZ Krásno nad Kysucou ČVS:ORP-1426/KK-CA-2013, preto nebolo možné túto sumu započítať na úhradu za uvedenú službu na základe zmluvy o právnej pomoci z 18. 11. 2013. Ďalšie úhrady žalovaná v konaní netvrdila, ani nepreukázala, preto ju zaviazal žalobcovi zaplatiť 500,- eur ako rozdiel medzi odmenou, na ktorú žalobcovi nárok prináleží (800,- eur) a už uhradenou sumou 300,- eur a vo zvyšku žalobcom uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol. Keďže žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, žalobcovi podľa ust. § 517 ods. 02 OZ prináleží

voči nej i nárok na úrok z omeškania, ktorý priznal dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanej, keďže žalobca nepredložil relevantný dôkaz, že jeho výzva na zaplatenie sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, a preto vo zvyšku uplatnený nárok na úrok z omeškania ako neodôvodnený zamietol. Žalobca bol v konaní úspešný čo do sumy 500,- eur a neúspešný čo do sumy 200,- eur pozostávajúcej zo sumy 100,- eur, do ktorej zobral podanú žalobu späť, čím z procesného hľadiska zaviniť, že konanie bolo v tejto časti zastavené a zo sumy 100,- eur, do ktorej podanú žalobu zamietol. Vychádzajúc z uvedeného bol žalobca úspešný v rozsahu 71,43 % a neúspešný v rozsahu 28,57 %, t. j. jeho čistý úspech bol v rozsahu 42,86 %, v ktorom rozsahu mu priznal voči žalovanej aj nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP).

2. Proti výrokom II. a IV. uvedeného rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP a žiadala ho zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poprela, že by so žalobcom uzavrela zmluvu o právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2013, podľa ktorej by mala za 1 úkon právnej pomoci zaplatiť 100,- eur, keďže z nej jednoznačne vyplýva, že suma 100,- eur bola dodatočne dopísaná, čo znamená, že v čase uzavretia zmluvy vyplnená nebola. Takúto zmluvu by neuzavrela, pretože vedela, že úkon právnej pomoci s DPH bol 81,46 eur. Žalobcovi uhradila sumu 500,- eur v dvoch splátkach, najskôr 300,- eur a neskôr 200,- eur, pričom pokladničný doklad zo dňa 18. 11. 2013 nie je očíslovaný a je vydaný v rozpore so zákonom o účtovníctve. Žalobca, ktorému zaplatila 500,- eur, jej na sumu 300,- eur dal spornú potvrdenku a na 200,- eur jej už potvrdenku nedal, ale má od neho sms z 25. 02. 2015: „Tých 200,- eur je za služby pred Centrom právnej pomoci!“. Pokiaľ je v rozsudku uvedené, že suma 200,- eur bola za zastupovanie v trestnom konaní, túto skutočnosť popierala v celom rozsahu, nakoľko žalobca ju v trestnom konaní nezastupoval a údajnú úhradu tejto sumy titulom trov v trestnom konaní nijako nepreukázal. Z uvedeného vyplýva, že úkony právnej pomoci v konaní 5P/81/2013 boli dva, a to príprava a prevzatie jej zastúpenia 18. 11. 2013 81,46 eur a odvolanie proti uzneseniu OS Čadca 06. 03. 2014 83,89 eur, t. j. spolu 165,35 eur a v konaní 4P/83/2013 4 úkony, prevzatie a príprava zastúpenia 18. 11. 2013 81,46 eur, vyjadrenie k uzneseniu OS Čadca 03. 12. 2012 81,46 eur, odvolanie proti uzneseniu OS Čadca 14. 01. 2014 83,89 eur, odvolanie proti uzneseniu OS Čadca 18. 02. 2014 83,89 eur, t. j. spolu 330,- eur, všetko spolu 496,05 eur. Preto žaloba voči nej je bezpredmetná. Ďalej namietala uplatnenie úrokov z omeškania, nakoľko sa dozvedela len o termíne pojednávania 12. 09. 2019, avšak žaloba jej doručená nebola a úrok z omeškania môže začať plynúť až po jej doručení, čo sa však doposiaľ nestalo. Mala za to, že súd prvej inštancie sa s uvedenými skutočnosťami v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne nevyšporiadal, napriek tomu, že pre rozhodnutie vo veci boli rozhodujúce.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, v celom rozsahu sa stotožniť s jeho skutkovými a právnymi závermi. Zo zmluvy o právnej pomoci z 18. 11. 2013 vyplýva, že žalovaná si vopred bola vedomá, za akých podmienok bola uzatvorená a jej argumentácia, že suma 100,- eur bola vyplnená dodatočne, považoval za nepreukázanú. Pokiaľ uvádzala, že ju nezastupoval v trestnom konaní, tak do spisu založil príjmový doklad na sumu 200,- eur, ktorú prevzal za zastupovanie v trestnej veci, ktorý žalovaná aj podpísala, preto nie je pravda, že by jej protizákonne nevydal potvrdenku. Sms správa bola o tom, že mu má doplatiť trovy konania, ktoré vykonal pred ustanovením Centrom právnej pomoci, ktoré mu zaplatilo iba za služby potom, čo ho ustanovilo za zástupcu žalovanej.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na skutočnostiach uvedených v odvolaní.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutej časti v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) čo do výrokov II. a IV. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP v tejto časti odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny. Vo výrokoch I. a III., odvolaním nenapadnutých, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania žalovaná, krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné

dokazovanie a následne dospel k správnyim skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, naplňajúcimi atribúty ust. § 220 ods. 2 CSP, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadala a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnila, neznamená, že jeho odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Na základe uvedeného námietka žalovanej ohľadom nesprávneho, nezákonného, nedostatočne odôvodneného rozhodnutia nie je dôvodná. Krajský súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a navrhovaným vyhodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovanej krajský súd dopĺňa, že civilné sporové konanie je založené na zásade kontradiktórnosti, v zmysle ktorej sú strany povinné uviesť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť ich dôkazmi (čl. 8, § 149 CSP) a koncentracii konania (§ 154 CSP). Pritom skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 CSP).

Žalobca na pojednávaní, ktorého sa žalovaná nezúčastnila a súhlasila, aby prebehlo v jej neprítomnosti, uviedol, že zmluva o právnej pomoci sa vyhotovila v dvoch exemplároch, z ktorých jeden bol žalovanej odovzdaný, ktorú skutočnosť nepoprela ani v odvolacom konaní, napriek tomu, že bola v odôvodnení rozsudku uvedená, čím sa stala nespornou. Preto bolo jej dôkaznou povinnosťou tento exemplár zmluvy, ktorý podľa nej nemal obsahovať dojednanie o zmluvnej odmene 100,- eur (mala byť dopísaná žalobcom neskôr) na preukázanie svojich tvrdení predložiť, čo však neučinila, a preto dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení aj vzhľadom na uvedené neuniesla. Pritom to, že v zmluve sa zaviazala zaplatiť žalobcovi zálohu nikdy nepoprela a že tak učinila vyplýva z príjmového pokladničného dokladu z 18. 11. 2013, ktorý vlastnoručne podpísala, ktorú skutočnosť taktiež nepoprela. Pritom to, že nie je očíslovaný, a preto v rozpore so zákonom o účtovníctve, je pre posúdenie veci irelevantné, pretože obsah tejto žalobcom predloženej listiny potvrdzuje skutočnosť ním tvrdenú, t. j. že uvedená suma bola zložená ako preddavok na zastupovanie v konaní 5P/81/2013 a 4P/83/2013.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia rozsudku pritom ďalej vyplýva, že súd sa na pojednávaní oboznámil s pripojeným spisom 4P/83/2013, z ktorého vyplýva, že žalobca vykonal pre žalovanú 2 úkony právnej služby v trestnej veci jej manžela sp. zn. OR PZ Krásno nad Kysucou ČVS:ORP-1426/K-CA-2013, na ktoré mu dala zálohu 200,- eur ako to vyplýva aj z obsahu príjmového pokladničného dokladu predloženého žalobcom z 18. 11. 2013, ktorý vlastnoručne podpísala, čo nepoprela.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalovanej, týkajúcej sa úroku z omeškania krajský súd dopĺňa, že nie je pravdivé jej tvrdenie, že žaloba jej nikdy nebola doručená, keďže z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že sa tak stalo 21. 04. 2017, a preto aj o úroku z omeškania bolo súdom prvej inštancie, tak ako o priznanej istine rozhodnuté správne.

10. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalovanej, či už v prvoinstančnom, alebo v odvolacom konaní, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, o ktorom tento podľa ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP vzhľadom na pomer úspechu žalobcu vo veci a zavinenie zastavenia konania v časti rozhodol správne.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako plne úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).